

Šv. Petro atgaila

Pavadinimas	Šv. Petro atgaila
Muziejus	Nacionalinis M. K. Čiurlionio dailės muziejus
Fondas	pagrindinis
Tipas	paveikslas
Sritys	dailė
Inventorinis numeris	ČDM Mt 1430
Matmenys	aukštis – 130 cm plotis – 100 cm
Medžiagos	drobė
Autorius (-iai)	José de Ribera
Sukūrimo data	1616–1652 m.

Ekspionato aprašymas

XVII amžiaus ispanų tapytojas Chusepé de Ribera 1607 metais atvyko semtis patirties į to meto meno Meką – Romą. Čia jis studijavo garsiųjų meistrų – Rafaelio ir brolių Karačių – kūrybą, tačiau artimiausias ir priimtinausias Ribera pasirodė novatoriškas Karavadžo menas. Apie 1616 metus dailininkas išvyko į Neapolį, kuris anuomet priklausė Ispanijai. Čia jis vedė turtingo pirklio dukterį ir tapo vienu populiariausių ir daugiausiai užsakymų gaunančiu Neapolio dailininku, turėjo klestinčią dirbtuvę, daug pagalbininkų ir mokinių. Kūrinius pas jį užsakydavo net Ispanijos karalius Pilypas IV, o Neapolio bažnyčios ir vienuolynai varžėsi tarpusavyje dėl Riberos paveikslų. 1630 metais Ribera tapo šventojo Luko akademijos nariu, popiežius jį apdovanojo „Kristaus drobulės“ ordinu.

Riberos išpuoselėtą realistinę Karavadžo tapybos tradiciją, sodrų žemės tonų koloritą, puikų šviesotamsos efektų išmanymą Neapolyje išpopuliarino jo mokiniai. Tokia kūrybos maniera būdinga ir šiam nežinomam Riberos rato dailininko sukurtam paveikslui. Jame vaizduojamas šventasis Petras – vienas žymiausių apaštalų, ankstyvosios Bažnyčios vadovas. Atgailaujančio šventojo Petro ikonografija susijusi su paskutinėmis Jėzaus gyvenimo valandomis. Suimtas Kristus buvo tardomas vyriausiojo kunigo Kajafo namuose, kur Petras tris kartus išsigynė buvęs Jėzaus mokiniu. Tada apaštalas prisiminė Mokytojo žodžius: „Gaidžiui nei dukart nepragydas, tu tris kartus manęs išsiginsi“, ir pravirko.